DZIENNIK URZĘDOWY
MINISTERSTWA BUDOWNICTWA

WARSZAWA Nr 14 (8) 3 PAŹDZIERNIKA 1949

TREŚĆ:

116.

ZARZĄDZENIE MINISTERSTWA BUDOWNICTWA

z dnia 29 września 1949 r.

(L. dz. D VII/6/7233/49)

o powołaniu komisji do spraw kalkulacji i racjonalizacji kosztów budowy.

§ 1. Powołuję Komisję do spraw kalkulacji i racjonalizacji kosztów budowy.

§ 2. Celem Komisji będzie ustalenie podstaw obliczania kosztów i badania rentowności budowy na podstawie racjonalnych zasad organizacji wykonawstwa budowlanego.

§ 3. Zadaniem Komisji będzie:

a) opracowanie sposobu i metod kalkulacji wstępnej, wykonawczej i wynikowej, zharmonizowanej z księgowością i planowaniem.

b) ustalenie wskaźników dla poszczególnych elementów kosztów ogólnych na podstawie rzeczywistych potrzeb racjonalnej organizacji budowy.

c) opracowanie wzorcowego kosztorysu budowy.

§ 4. Prace Komisji będą koordynowane z pracami Komisji do opracowania planu kont, powołanej moim zarządzeniem.

§ 5. W skład Komisji wchodzą:

a) przewodniczący,

b) 2-ch viceprzewodniczących,

c) sekretarz oraz

d) 12 członków.

§ 6. Przewodniczący Komisji:

a) opracuje i przedłoży mi do aprobaty preliminarz budżetowy wydatków Komisji,

b) zwołuje posiedzenia Komisji oraz wyznacza podkomisje dla opracowania poszczególnych zagadnień,

c) powierza członkom Komisji lub rzeczoznawcom z poza Komisji opracowanie poszczególnych zagadnień za wynagrodzeniem ustalonym w budżecie Komisji,

d) składa periodyczne pisemne sprawozdania z przebiegu prac Komisji.

§ 7. Za udział w posiedzeniach Komisji ustalam wynagrodzenia:

dla przewodniczącego i jego zastępców zł. 1.500,— za posiedzenie,

dla członków Komisji i jego zastępców zł. 1.000,— za posiedzenie.

Wynagrodzenie przewodniczącego, viceprzewodniczących oraz sekretarza Komisji mogą być zryczałtowane.

Wynagrodzenie za prace zlecone (§ 6 p. c) ustala przewodniczący Komisji.

Zamiejscowi członkowie Komisji będą otrzymywali oprócz wynagrodzenia za posiedzenie zwrot kosztów przejazdów, noclegów oraz diety według norm ustalonych w ich macierzystych instytucjach.

§ 8. Zakończenie prac Komisji wyznaczam na dzień 31 marca 1950 r., zaś zbadanie i ustalenie wysokości kosztów ogólnych winno być dokonane przed 31 grudnia rb.

§ 9. Siedzibą Komisji jest Ministerstwo Budownictwa — Departament Finansowy.

Za Ministra
St. Pietrusiewicz

Podsekretarz Stanu

117.

OKÓLNIK Nr 32

(L. dz. IV/2162/1/49)

w sprawie stosowania wielocegłowych pustaków ceramicznych oraz innych wypełnień do stropów gęstożebrowych betonowanych na miejscu budowy.

W związku z zarysowującym się deficytem pustaków —

Ackermana, Ministerstwo Budownictwa poleca przestrzeganie następujących wytycznych:

1) Zgodnie z zarządzeniem Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego (Instrukcja Nr. 5 Polskich Wyd. Gospodarczych) z dnia 1 lipca 1949 r. wydanym w porozumieniu z Ministrem Budownictwa, należy główny nacisk położyć na stosowanie stropowych konstrukcji prefabrykowanych jak: DMS., TK., NH.

2) Na tych terenach gdzie nie zorganizowano produkcji tychże stropów, a brak pustaków Ackermana uniemożliwiałby realizację planu inwestycyjnego, można za zgodą terenowych jednostek Ministerstwa Budownictwa stosować zastępcze pustaki ceramiczne 3 i 4-ro cegłowe zależnie do wymaganej wysokości konstrukcyjnego stropu z zachowaniem warunków normy PN*B-1700 „Stropy żelbetowe gęstożebrowe betonowe na miejscu budowy". Stosowanie wielocegłowych pustaków zastępczych należy jednak ograniczać do wypadków szczególnie uzasadnionej potrzeby z uwagi na to, że stosowanie ich zwiększa koszty budowy, oraz w nieznacznym stopniu zużycia stali.

3) Należy rozważyć również w poszczególnych wypadkach celowość stosowania stropów skrzynkowych tam gdzie odpadkowy materiał drewniany może być wykorzystany dla tych celów. Skrzynki mogą być również wykonywane na szkielecie z listew drewnianych obijanych matami trzcinowymi, bądź słomianymi, na wzór znanego i powszechnie stosowanego w Małopolsce stropu syst. Wayss.

Opis tego systemu podany jest w „Inżynierii i Budownictwie" Nr. 1/2 z roku 1948 str. 19 i 20.

Dyrektor Departamentu:

W. Karnas

118.

INSTRUKCJA „HARMONOGRAM ROBÓT BUDOWLANYCH

(L. dz. D. IV/1/2826/49)

Celem usprawnienia wykonawstwa budowlanego, Ministerstwo Budownictwa, do czasu wprowadzenia jednolitego wzoru harmonogramów — zarządza, zarówno na budowach już rozpoczętych jak i tych, których uruchomienie nastąpi po wejściu w życie niniejszego zarządzenia, opracowanie bądź uzupełnienie harmonogramów w myśl wytycznych instrukcji tymczasowej „Harmonogram robót budowlanych".

Dyrektor Departamentu:

W. Karnas

INSTRUKCJA TYMCZASOWA

„Harmonogram robót budowlanych"

1. Postanowienia ogólne.

1.1. Budownictwo planu inwestycyjnego może być wykonywane jedynie w oparciu o program robót (harmonogram) stanowiący graficzne ujęcie części planowej organizacji i administracji budowy.

1.2. Odstępstwo od niniejszej zasady dopuszcza się dla tych budów, których program prac został wykonany przed wejściem w życie niniejszej instrukcji, natomiast nie zakończono okresu likwidacji.

1.3. Harmonogram winien być sporządzony dla wszystkich kategorii robót budowlanych, instalacyjnych i specjalnych.

2. Harmonogram.

2.1. Harmonogram jest graficznym wyrażeniem zależności podstawowych elementów wykonawstwa: ilości robót, normy zużycia materiałów, pracy ręcznej i mechanicznej w stosunku do czasu.

2.2. Wyrażenie tej zależności może być przedstawione techniką graficzną dotychczas stosowaną w płaszczyźnie układu osi prostokątnych.

3 Harmonogram częściowy i pełny.

3.1. Pojęcie harmonogramu częściowego obejmuje:
3.1.1. harmonogram robót i stanu zatrudnienia,
3.1.2. harmonogram dostaw materiałowych,

3.2. Pojęcie harmonogramu pełnego obejmuje harmonogram częściowy uzupełniony przez:
3.2.1. harmonogram sprzętu i maszyn,
3.2.2. harmonogram finansowania budowy.

4. Zakres stosowania.

4.1. Do czasu zmiany instrukcji ustala się następujący podział stosowania harmonogramu pełnego i częściowego:
4.1.1. Harmonogram częściowy obowiązuje jako minimum planowania organizacji wykonawstwa dla inwestycji małych i średnich.
4.1.2. Harmonogram pełny obowiązuje w planowaniu organizacji wykonawstwa dla inwestycji dużych i wielkich oraz w budownictwie szybkościowym.

4.2. Podział inwestycji na kategorie warunkuje:
4.2.1. Wysokość kredytów inwestycyjnych:
inwestycje małe — do 10 mio zł.
inwestycje średnie — od 10 mio zł. do 50 mio zł.
inwestycje duże — od 50 mio zł do 150 mio zł.
inwestycje wielkie ponad 150 mio zł.
4.2.2. Kategoria robót i ich stopień przydatności do wykonania mechanicznego.
4.2.3. Wspólne zestawienie obu charakterystyk.

5. Zadania harmonogramu.

5.1. Podstawowym zadaniem harmonogramu budowy jest:
5.1.1. Zobrazowanie planu wykonania inwestycji opracowanego na umowie i dokumentacji technicznej w terminie najkrótszym, przy minimalnym nakładzie, robocizny, materiałów i środków finansowych, przy pełnym przestrzeganiu przepisów i norm z zakresu wykonawstwa i sztuki budowlanej.
5.1.2. Stała kontrola przebiegu budowy, wydajności pracy, sprawności zaopatrzenia, sprzętu i urządzeń.
5.1.3. Korekta błędów planowania, organizacji i administracji budowy.
5.1.4. Wykonanie inwestycji w terminie umownym.

5.2. Gospodarczym zadaniem harmonogramu jest:
5.2.1. Przeciwdziałanie chaotycznej i bezplanowej gospodarce pracą ręczną, mechaniczną, materiałem, sprzętem i czasem.

6. Sporządzanie harmonogramów.

6.1. Zlecenie na wykonanie inwestycji nakłada obowiązek opracowania harmonogramu.

6.2. Obowiązek opracowania harmonogramu ciąży na jednostce wykonawczej przyjmującej zlecenie.

6.3. Opracowanie harmonogramów może być przekazane kierownikom robót jednostki wykonawczej.

7. Uzgodnienie harmonogramów.

7.1. Harmonogram robót i stanu zatrudnienia winien być po opracowaniu uzgodniony z powołanymi czynnikami na budowie. Normy wydajności pracy indywidualnej i zespołowej winny być ustalane wg. przeciętnej rzeczywistej wydajności z danego okresu czasu w jednostce wykonawczej.

7.2. Harmonogram dostaw materiałowych winien być uzgodniony z powołanymi komórkami zaopatrzenia.

7.3. Harmonogramy sprzętu i maszyn winny być uzgodnione z powołanymi komórkami rozdziału.

8. Zatwierdzanie harmonogramów.

8.1. Uzgodniony wewnętrznie w ramach jednostki wykonawczej harmonogram określa termin zakończenia budowy względnie terminy poszczególnych fragmentów stosowanie do warunków umowy. Zleceniodawca po uzgodnieniu terminu zatwierdza hormonogram wnosząc odpowiednią adnotację.

8 2. Zatwierdzony harmonogram jest integralną częścią dokumentacji technicznej załączonej do umowy.

9. Postępowanie na budowie.

9.1. Kopie zatwierdzonego harmonogramu otrzymuje kierownik robót i umieszcza je w biurze budowy na miejscu widocznym, dostępnym dla kontroli.

9.2. Kierownik robót osobiście bądź przez swego zastępcę wnosi jako pierwszą adnotację do harmonogramu datę rozpoczęcia robót i od tego momentu wykreśla na harmonogramie dzienny postęp robót kolorem odmiennym dla łatwego odróżnienia postępu rzeczywistego od planowanego.

9,3. Poważniejsze rozbieżności w postępie robót rzeczywistym i planowanym, przestoje itp. należy na harmonogramach oznaczyć wskaźnikiem z podaniem strony dziennika budowy, w którym kierownik robót obowiązany jest wyjaśnić przyczyny niewykonania planu na dany okres czasu.

9.4. Po zakończeniu robót kierownik robót wpisuje do harmonogramu datę ich zakończenia, poczym załącza go wraz z dziennikiem budowy do akt budowy jednostki wykonawczej.

10. Postanowienia końcowe.

10.1. Harmonogramy mogą być opracowywane dla całych inwestycji, bądź ich części stosownie do planu zamierzeń inwestora określonych w zleceniu i umowie.

10.2. Do czasu wprowadzenia jednolitego schematu harmonogramy mogą być opracowywane wg. schematów przyjętych przez jednostki wykonawcze, z warunkiem zachowania przepisów niniejszej instrukcji.

10.3. Harmonogramy poza planem robót inwestycyjnych zleconych przez inwestora winny obrazować roboty wstępnego urządzenia terenu budowy, oraz likwidacji.

119.

INSTRUKCJA

MINISTERSTWA BUDOWNICTWA
na rok 1950
(L. dz. II/sekr./805/49)

o stosowaniu rozwiązań konstrukcyjnych i materiałowych, wynikających z możliwości zaopatrzenia materiałowego, przy sporządzaniu dokumentacji technicznej w Państwowych Biurach Projektów podległych Ministerstwu Budownictwa.

1. Dokumentacja techniczna sporządzana przez Państwowe Biura Projektów inwestycji realizowanych w ramach Państwowego Planu Inwestycyjnego winna opierać się na rozwiązaniach, wynikających z możliwości zaopatrzenia materiałowego w okresie realizacji danej inwestycji.
2. Państwowe Biura Projektów otrzymają za pośrednictwem Ministerstwa Budownictwa zalecenia o stosowaniu materiałów budowlanych przy opracowywaniu dokumentacji technicznej.
3. W celu racjonalnego zastosowania poszczególnych rodzajów i asortymentów materiałów dla poszczególnych rodzajów inwestycji i właściwego wykorzystania tych materiałów dla sporządzenia dokumentacji technicznej, Dyrekcje Techniczne Państwowych Biur Projektów rozpracują to zagadnienie i dadzą wytyczne poszczególnym Oddziałom i Pracowniom Biur Projektowych, co do stosowania odpowiednich rozwiązań materiałowych i konstrukcyjnych.
4. Założenia konstrukcyjne i materiałowe dla inwestycji roku 1950 oparte na zaleceniach o stosowaniu materiałów budowlanych winny być opracowane przez Biura Projektowe w porozumieniu z przedsiębiorstwami budowlanymi w terminie do dnia 30.IX.49 r.

   Na tej podstawie sporządzone szacunkowe dane materiałowe posłużą Ministerstwu do stawiania żądań co do korekty planu zaopatrzenia materiałowego.
5. Odstępstwa od zaplanowanych założeń konstrukcyjnych i materiałowych mogą nastąpić:
   a) na skutek ogólnych zmian w zaopatrzeniu materiałowym,
   b) na zatwierdzony przez Ministerstwo uzasadniony wniosek danego Państwowego Biura Projektowego,
   c) na polecenie Ministerstwa.
6. Państwowe Biura Projektów jednocześnie z opracowywaniem planu wykorzystania materiałów przy sporządzaniu dokumentacji technicznej przystąpią do opracowania konkretnych wniosków w sprawie:
   a) kierunku badań naukowych nad materiałami nowymi i zastępczymi,
   b) stosowania oszczędności materiałowych drogą rewizji norm wytrzymałościowych i racjonalizacji rozwiązań konstrukcyjnych.

Wnioski te będą rozpatrzone w Ministerstwie Budownictwa i przekazane do I.T.B. dla przeprowadzenia badań. Wyniki badań będą konfrontowane z możliwościami produkcyjnymi celem ich wykorzystania przez Biura Projektów.

Do niniejszej instrukcji załącza się „zalecenia o stosowaniu materiałów budowlanych przy opracowywaniu dokumentacji technicznej na rok 1950".

Podsekretarz Stanu

R. Piotrowski

Załącznik do instrukcji
L. dz II/sekr/805/49

ZALECENIA

MINISTERSTWA BUDOWNICTWA

o stosowaniu materiałów budowlanych przy opracowywaniu dokumentacji technicznej

na rok 1950.

I. Materiały dekarskie

1. Należy dążyć do ograniczenia krycia dachów następującymi materiałami:
papą,
blachą cynkową,
blachą ocynkowaną.
Pokrycie papą bitumiczną może być stosowane w odniesieniu do dużych budynków przemysłowych oraz większych budynków przemysłowych oraz większych budynków miejskich, wymagających, z uwagi na charakter architektury lub otoczenia, dachów o małym nachyleniu. Należy przy tym wziąść pod uwagę możność zastąpienia papy bitumicznej papą smołowcową lecz również w ograniczonym zakresie. Stosowanie papy należy ograniczać szczególnie w nowym budownictwie, rezerwując ten materiał dla remontów, odbudowy i rozbudowy tam, gdzie to jest konieczne. Pokrycie blachą cynkową szczególnie budynków o małej wysokości, należy ograniczyć do minimum, wykorzystując ten materiał raczej na obróbki, rynny i rury spustowe, względnie na pokrycie budynków, które z uwagi na charakter będą wymagały tego pokrycia. W wypadkach koniecznych pokrycia dachu blachą należy w miarę możności blachę cynkową zastępować blachą ocynkowaną.
2. Należy jak najszerzej stosować pokrycie:
dachówką ceramiczną,
dachówką cementową (szczególnie w budownictwie wiejskim).
Możliwe jest również krycie eternitem falistym w ograniczonych ilościach.
3. Budynki zabytkowe i sąsiadujące z zabytkowymi kryć stosownie do ich charakteru w oparciu o wytyczne władz konserwatorskich.

II. Materiały ścienne.

1. Cegłę należy uważać za podstawowy materiał konstrukcyjny dla budynków nie przekraczających 5 kondygnacji — szczególnie w budownictwie mieszkalnym, administracyjnym i socjalnym.
W wypadkach, gdzie względy statyczne na to pozwalają należy obok cegły pełnej wykorzystywać cegłę dziurawkę. Zaleca się również stosownie do ścian konstrukcyjnych cegły sitówki.
2. Dla zaoszczędzenia cegły w budynkach niższych, gdzie względy statyczne na to pozwalają, jak również dla wypełnienia ścian w budynkach szkieletowych, należy stosować pustaki gruzowo-betonowe, względnie żużlowo-betonowe.
3. W zakresie budownictwa wiejskiego zaleca się stosowanie wszędzie tam, gdzie warunki lokalne na to pozwolą, ścian z kamienia, glinobitych lub z bloków glinianych, względnie z pustaków wielokomórkowych — w miarę możności — z betonu żużlowego albo żużlowo-trocinowego. Fundamenty w budownictwie wiejskim winny być stosowane z kamienia rodzimego lub betonu gruzowego.
4. W ścianach działowych należy dążyć do ograniczenia cegły palonej pełnej i dziurawki przez stosowanie wszelkiego rodzaju materiałów blokowo-płytowych, gruzobetonowych, lekkobetonowych i materiałów zastępczych jak np. płyty wiórowo-cementowe i wiórowo-gipsowe.

III. Materiały izolacyjne.

1. Przy układaniu izolacji poziomej należy do minimum ograniczyć użycie papy bitumicznej zastępując ją papą smołowcową.
2. W odniesieniu do izolacji pionowej w zakresie budownictwa wiejskiego należy wszędzie, gdzie to jest możliwe, stosować warstwę gliny ubitą pionowo o grubości 15 — 20 cm.

IV. Drewno

Zaleca się również stosowanie drewna świerkowego wszędzie tam, gdzie może ono zastąpić drewno sosnowe, np. przy
wiązaniach dachowych,
stolarce wewnętrznej,
podłogach,
szalowaniu.

Jako podłoża do podłogi drewnianej (klepka, deski) można stosować beton drzewny-trocinowy o proporcji umożliwiającej wbijanie gwoździ w wykonaniu gładkim w stopniu umożliwiającym układanie podłóg na gwoździe.

Stropy drewniane w zasadzie mogą być stosowane tylko w budownictwie wiejskim.

V. Stal budowlana.

Należy dążyć do jak najoszczędniejszego stosowania stali:

a) zastępując w miarę możności, w nawiązaniu do pktu II niniejszych zaleceń konstrukcję szkieletową żelbetową murami konstrukcyjnymi i filarami murowamymi wewnętrznymi,
b) stosując jak najszerzej elementy żelbetowe prefabrykowane,
c) stosując elementy z betonu przedprężonego, których rozmiar produkcji i asortymenty będą podane dodatkowo.

VI. Materiały instalacyjne.

1. Zaleca się stosowanie odpowiednio zabezpieczonych pionów kanalizacyjnych, jak również poziomów kamionkowych zamiast żeliwnych.
2. W odniesieniu do urządzeń sanitarnych w budownictwie mieszkaniowym, należy ściśle stosować się do instrukcji o standartach budowlanych dla budownictwa mieszkaniowego.
3. W budownictwie mieszkaniowym osiedlowym należy dążyć do realizowania centralnych ciepłowni; w budownictwie mieszkaniowym rozproszonym przy kubaturze budynków ponad 1500 m^3 może być stosowane centralne ogrzewanie, natomiast w budynkach mniejszych dopuszcza się wyłącznie ogrzewanie piecami.
4. W budownictwie społecznym i administracyjnym przy kubaturze poniżej 1500 m^3 nie należy stosować central-

nego ogrzewania. Ogrzewanie centralne powietrzne winno znaleźć szersze niż dotąd zastosowanie.

VII. Elementy prefabrykowane.

Zaleca się możliwie szerokie stosowanie elementów prefabrykowanych (w porozumieniu z zakładami produkcyjnymi), a to ze względu na możność uzyskania tą drogą oszczędności w zakresie:

a) drewna, szczególnie stropach, konstrukcjach dachowych, szalowaniach itp.,

b) stali walcowanej.

Przy stosowaniu powyższych zasad należy w szczególności odnosić się do obowiązujących okólników i zarządzeń Ministerstwa Budownictwa i b. Ministerstwa Odbudowy.

Dalsze zlecenia dotyczące zamiany materiałów deficytowych materiałami zastępczymi oraz rozwiązań konstrukcyjnych, pozwalających na zaoszczędzenie materiałów deficytowych, w miarę przepracowania tych zagadnień przez ITB, będą komunikowane dodatkowo.

120.

PISMO OKÓLNE

z dnia 9 lipca 1949 r.

w sprawie uproszczonych rachunków przejściowych.

(L. dz. IV/2/1147/49)

Celem usprawnienia sporządzania i przebiegu rachunków przejściowych w oparciu o instukcję 2K, 3K i 4K (Dz. Urz. Min. Odbudowy 3/49, poz. 11, 12, 13 oraz okólnik Nr. 18 z dnia 22.VI.49 r., w stosunku do budynków wykonanych przez przedsiębiorstwa państwowe, samorządowe i S.P.B. Ministerstwo Budownictwa poleca:

1) całkowite zaniechanie zestawienia rachunków przejściowych w oparciu o przedmiar i ceny jednostkowe, a stosowanie natomiast na wszystkich budowach bez względu na termin ich rozpoczęcia uproszczonych rachunków przejściowych w oparciu o tablice scalonych elementów budowy i procentowe wyliczanie wykonanych robót (instrukcza 4K p. 4 i 5).

2) każdy rachunek przejściowy powinien obejmować całość wykonanych robót od początku budowy; jest zatem rachunkiem narastającym (załącznik Nr. 2).

3) wobec rozciągnięcia postanowienia instrukcji 4K na wszystkie budowy niezależnie od terminu ich rozpoczęcia (zarządzenie Ministerstwa Odbudowy z dnia 15.II.1949 r. L. dz. III/1031/DW./2/49 pkt. 4 w sprawie uproszczonej procedury zleceniowej i techniczno-rozrachunkowej dla robót budowlanych) należy powierzyć sprawdzanie uproszczonych rachunków przejściowych w/g zasad instrukcji 2/K, kierownikom budów na robotach przez nich dotąd nadzorowanych w ramach ich dotychczasowych czynności.

4) wprowadzenie następujących jednolitych wzorów ramowych:
   a) wzór tablicy scalonych elementów budowy (zał. Nr. 1).
   b) wzór rachunku przejściowego (zał. Nr. 2).

5) zaopatrzenie wszystkich budów:
   a) w terminie do 15 lipca 49 r. we wzory tablic scalonych elementów budowy i r-ku przejściowego.
   b) w terminie do 20 lipca 49 r. w wypełnioną tablicę scalonych elementów budowy.

   Tablice scalonych elementów budowy przygotują:
   a) dla budów w toku — przedsiębiorstwo w porozumieniu ze zleceniodawcą,
   b) dla budów w trakcie zlecenia - zleceniodawca,
   c) dla kosztorysów, będących w opracowaniu biur projektowych — biura projektowe.

5) bezwględne przestrzeganie terminów wyznaczonych okólnikiem Ministerstwa Budownictwa Nr. 18 z dnia 22.VI.49 r. odnośnie sprawdzania i przesyłania do banku rachunków przejściowych.

   Wyjaśnia się, że:
   a) jedna umowa może obejmować kilka kosztorysów w ramach jednego tytułu inwestycyjnego.
   b) dla każdego kosztorysu należy zestawić oddzielne rachunki przejściowe,
   c) zmiany ilości robót kosztorysowych w granicach 5% powyżej albo poniżej sumy kosztorysu umownego nie należy wprowadzać do r-ków przejściowych — rozliczenie nastąpi w rachunku ostatecznym, Przekroczenia powyżej 5% wymagają opracowania zamiennego kosztorysu umownego oraz zamiennej tabeli scalonych elementów budowy i powiadomienia o tym Banku.
   d) roboty poza kosztorysowe winny być obliczane w oddzielnych r-kach przejściowych zgodnie z pkt. 8 instrukcji 3/K,
   e) suma ogólnej wartości robót w ostatnim r-ku przejściowym nie może przekraczać kosztorysu umownego w granicach określonych instrukcją 4/K pkt. 7.

   Z rachunków przejściowych nie należy potrącać rat kolaudacyjnych.

W porozumieniu z B.G.K. (B.I.) zostało ustalone, że Bank będzie realizował rachunki przejściowe w pełnej wysokości w ciągu 4 dni od daty złożenia, o ile będą zachowane obowiązujące przepisy.

St. Pietrusiewicz

Podsekretarz Stanu

(Zał. 1).

(Zleceniodawca) .... dn. .... 19........ r.

Budowa Nr ....
Adres ....
Inwestor ....
Kredyt zł ....
s. P-I/19.............. r. Cz. .... Dz. .... Rozdz. ....
§.............. Tytuł inwest. Nr ....

PROGRAM UŻYTKOWO/TECHNICZNY

1. Przeznaczenie ....
2. Kubatura .... mp
3. Powierzchnia zabudowy .... m²
4. Powierzchnia podłóg pom.-użytkowych .... m²
5. Ilość kondygnacji .... pięter .... izb ....
6. Konstrukcja: fundamenty ....
   ściany .... stropy ....
   dach .... pokrycie dachu: ....
7. Roboty budowlane wykończeniowe: tynki wewn. ....
   podłogi .... okładzina ścian ....
   piece .... schody ....
   elewacja ....
8. Instalacje S (Sanitarne): ....
   ....
9. Instalacja E (elektryczne): ....
   ....
10. Dźwigi: ....
11. Roboty terenowe: ....

Tabela scalonych elementów budowy dla r-ków przejściowych uproszczonych,

zestawiona na podstawie kosztorysu szczegółowego (scalonego z dnia ....
na roboty ....

L. p.	Scalone elementy budowy	Zaliczone pozycje kosztorysu umownego	Wartość scalonych elementów tysięcy zł.	Wartość kosztorys. mat. dost. przez inwestora %
	Razem			

.... dnia .... 1949 r.

Podpis

(Zał. 2)

(Przedsiębiorstwo) ....,dnia..............................19....... r.

Kredyt PI/19........ r. zł. ....
Cz.............. Dz.............. Rozd.......... §......
Tytuł inwestyc. Nr ....

Budowa Nr.................. (zlecen..............................) przedsb. ......
Adres..............................
Inwestor ....
Zleceniodawca..............................
Przeznaczenie ....
Kubatura..............................
Kosztorys na roboty ....
na zł. ....

RACHUNEK PRZEJŚCIOWY Nr.................. (przeds..............................) Budynek

Dla (Zleceniodawcy) ....
na podstawie umowy Nr.............................. z dnia ....
Wartość robót wykonanych od początku budowy do dnia ....

Suma ogólna	Wartość kosztorysowa wbudowanych materiałów inwestora	Suma niniejszego rachunku przejściowego
z..............................	zł..............................	zł..............................

Suma poprzedniego rachunku Nr .... zł..............................
Różnica . . . zł..............................

Potrącenia:

a) z tytułu oszczędności ....% zł..............................
b) umorzenie zaliczek z ogólnej sumy
zł..............................rata zł.............................. zł..............................
Do wypłaty zł..............................
(Słownie ....
....

(Podpis przeds.)

Zleceniodawca	Sprawdzono pod względem kredytowym i rachunkowym poprawki wprowadzone atramentem .... Zlecam wykonanie wypłaty przelewem Nr. .... z dnia	(podpis) Data ....

Wyliczenie wartości robót do rachunku przejściowego za roboty ....
w-g. tabeli scalonych elementów budowy z dn. ....

L.p.	Elementy budowy		Ogólna wartość robót wykonanych do dnia..........		Wartość kosztorysowa wbudowanych mat. dostarczonych przez inwestora	
	Wyszczególnienie	Wartość tysięcy zł.	%	tysięcy zł	% w-g tabeli	tysięcy zł.
	Razem					

Kierownik robót:

Data..............................

Potwierdzam wykonanie robót:
Inspektor Nadzoru

Data..............................

KOMUNIKAT

W Monitorze Polskim Nr A-62 z dn. 13 września 1949 r. ogłoszono:

1) pod poz. 835 zarządzenie Ministra Budownictwa w sprawie powołania Rady Architektury i Budownictwa,

2) pod poz. 836 zarządzenia Ministra Budownictwa w sprawie nadania statutu Radzie Architektury i Budownictwa,

3) pod poz. 838 i 839 uchwały Komitetu Ekonomicznego Rady Ministrów w sprawie sposobu ogłaszania i rozpowszechniania usprawnień pracowniczych i w sprawie wypłaty premij za wynalazki i usprawnienia.

W Dzienniku Ustaw R.P. w Nr 52 z dn. 30 września 1949 ogłoszono:

1) pod poz. 398 rozporządzenia Ministra Budownictwa z dn. 26 września 1949 r. w sprawie odległości budynków od niektórych dróg państwowych.

Warunki prenumeraty Dz. Urz. Min. Bud.: prenumerata roczna — 600 zł. lub półroczna — 300 zł. Cena pojedyńczych egzemplarzy wskazana na każdym egzemplarzu dziennika. Wszelkie należności za Dziennik Urzędowy należy wpłacać na konto czekowe P.K.O. w Warszawie Nr I — 1683 — „Ministerstwo Odbudowy — Wydawnictwa".

Redakcja i Administracja. Ministerstwo Budownictwa. Warszawa, Al. Stalina 26. **Cena zł 40**

Druk PWZG Warszawa, Tamka 3. 3000 Zam. 3597. B-88868. 5.10-17.10.49.